

които да им осигурят необходимия познавателен и речев опит за успешно обучение в I клас (вж. Учебни програми за I, II, III и IV клас; С., 1996, с. 5), вж. и при Здравкова, Кючуков, 1998, с. 12).

Следователно неголяма част от децата са посещавали подготвителен клас, което е една от основните причини да се затрудняват изключително много в усвояването на българския език още в самото начало на I клас.

Като следствие от казаното е, че децата роми, които не са посещавали подготвителен клас, а преди това и детска градина, не могат да бъдат обучавани на български език по учебната програма, утвърдена от МОН за I клас, защото тяхното ниво на самия старт е много по-ниско от българчетата.

Проведените анкети с учителите свидетелстват, че голяма част от родителската общност никога не е посещавала училище. Въвеждането на социална помощ в размер на 80 лв. срещу редовно посещение на децата в училище донякъде се оказва стимул за родителите да пращат децата си на училище. Това не важи за обучаващите се в подготвителен клас, тъй като техните родители не получават помощи, което само по себе си означава, че у ромите липсва мотивация децата им да се образоват. Това доказва изказано вече мнение, че *за ромската общност приоритетно не е образованието, а наличието на финансови средства* (вж. Е. Герганов и др. 1999, 17).

Анкетните проучвания показаха, че онези родители, които са ходили на училище и имат завършен поне четвърти клас, желаят и техните деца да се обучават. С езика на цифрите може да се каже, че тук е твърде незначителен броят на децата, чиито родители са завършили IV клас, а още по-символичен е броят на тези, които имат завършено основно образование, т.е. VIII клас, срв. сл. таблица:

Клас	Брой ученици	Бр. родители, завършили IV клас	Бр. родители, завършили VIII клас
I а	22	4	-
I б	22	1	2
II а	26	-	1
II б	25	-	-
III а	19	5	-
III б	19	10	2
IV а	27	-	-
IV б	26	-	4